

Χαίρε, ω χαίρε

Κρυφά σχολειά και ματωμένα ράσα,
γκρεμίσανε τη βάρβαρη σκλαβιά,
ανέβηκες Ελλάδα πάνου απ' τ' άστρα
να κράξεις: «Χαίρε, ω χαίρε Λευτεριά!»

Ψηλά κι ολόρθη πάλεψες στη μπόρα
το σύμβολο να μείνεις των Λαών,
Ιδέα, Φως, τραγουδισμένη χώρα,
μητέρα των Ολύμπιων Θεών.

Ψυχές και θάλασσες και βράχοι,
τα Ζάλογγα τα στήσανε βωμό
κι η Δόξα που περπάτησε μονάχη,
αντάμωσε τον ώριο Λυτρωμό.

Φεγγοβόλο το φως του Εικοσιένα,
θ' αστράφτει στον Ελλήνων την καρδιά
και πάντα σαν και πρώτ' αντρειωμένα,
θα λέμε: «Χαίρε, ω χαίρε Λευτεριά!»